ואי עבדת אהנית. משמע דבפני נכתב מוטיל בח"י והא דאמר בספ"ב (נקמן דף כג:) בארץ דלאו אדיבורה (ה) סמכינן מהימנא היינו משום דאיירי בלא אמר בפני נכתב כסתם מכילי גט בארץ ישראל אבל לו אמר בפני סמכינן אדבוריה כדאמרינן הכא:

ויתנו (את) הילד בזונה. לפי שהן משתהין בארץ ישראל היו בניהם ובנותיהם משתעבדים בשביל מזונותם והיינו "בזונה" בשביל מזונות *ועוד מפ' כדאמר בירושלמי עובדא הוה בחד שמכר בתו ללמוד תורה והלך ולמד: **א"ר** יצחק שהיס כותבין. בה"ג פוסק כר' יצחק ותע"ג דפליג אמתניתא דיודע היה שאינה עיקר ואומר ר"ת וכן פי' ריב"ן בשם רבינו אליהו דדוקא שמהכין לכתוב הפסוק לדרשה כי הכא אבל כשאדם שולח ליגרת לחבירו מותר שיכתוב לשון המקרא כדי לכתוב לשון לא בלא שירטוט מיהו בירושלמי *פ' בתרא דמגילה משמע קלת דאסור דקאמר התם מהו לכתוב תרתין תלת מילין מן פסוקא ומייתי ר' מוקא שלח כתב לר' אושעיא בר שיני ראשיתך מלער היה מאד יגדל אחריתך משמע שלא היה כותב אלא בשם ליגרת שטומים ולא לדרשה ואעפ"כ היה מקפיד שלא לכותבו כסדר ומיהו הרבה מביא שם שגרלה שהיו כותבין לדרשה דקאמר מר עוקבא שלח כתב לרים גלותא דהוה קלי ומיתי בזמרא פירוש כשהיה שוכב וקם היו מזמרין לפניו ישראל *אל תשמח אל גיל בעמים וכן הרבה מביא שם וא"ת דאמר בהקומץ רבה (מנחות דף לב:) ובפ"ב דמגילה (ד' יח:) דתפילין אין לריכין שירטוט והלא אפי' שלש אל ארבע תיבות לריכין שרטוט ואור"ת דתפילין לא בעי שרטוט על כל שיטה ושיטה אבל עושה שרטוט אחת למעלה וכותב תחתיו כמה שיטין ואור"ת *דאין לשרטוט תפילין על כל שיטה ושיטה כדאמר עלה בירושלמי בפ' במה מדליקין* כל הפטור מדבר ושוכח נקרא הדיוט וכן משמע בהקומץ רבה (שם דף לב:) דקאמר התם תפילין אין לריכין שרטוט ופריך מהא דתניא ס"ת שבלה ותפילין שבלו אין עושין מהן מזוזות לפי שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה הא מורידין עושין והא מזוזה בעי שרטוט ומשני תנאי היא ומדלא משני הכא כמאי עסקינן במשורטטין משמע דאין רגילות לשרטט כלל לא ס"תולא תפילין והיינו משום דנקרא הדיוט ומיהו אם אין הסופר יכול לכתוב יפה בלא שרטוט לריך לשרטט על כל שיטה ושיטה ומיהו משום זה אלי ואלוהו והא דאמר בפ"ק דמגילה (דף פז:) דברי שטות ואמת מלמד שלריכה שרטוט כאמיתה של תורה אור"ת דלאו היינו ס"ת דהא לא בעי שרטוט אלא היינו מזוזה וקרי ליה אמיתה של תורה על שם שיש בו שם יחוד מלכות שמים וכן פירש ר"ח וכן נראה דאי בשם"ת בכדפי שם בקונטרס הא דפסלינן התם בפ"ב דמגילה (דף יט.) אדיפתרא ושלא בדיו דאתיא כתיבה מדכתיב (ירמיה לו) ואני כותב על הספר בדיו ואמאי לא יהני מאמיתה של תורה ואי במזוזה מיירי ניחא דאם כן הייתי מלריך דוכסוסטוס כמו במזוזה והא דאמר במסכת סופרים (פי"א הל' ו') אינו רשאי לכתוב אל"כ סירגל ויריעה שאינה מסורגלת פסולה היינו ד' שרטוטין מלמעלה ולמטה ומלדדין ודוחק*: **זבוב** מלא לה נימא מלא לה. מוחזקה עליו דרים לשון זבוב ולשון מזון וא"ת ומגלן דלא הוי זבוב ממש ואמר ר"ח מדרלה להחזירה כדמוכח קראי דאפי' פילגשים לא היה דרכם להחזיר אחר זבובים כדכתיב *בא אל פילגשי אביך וכתיב* ואהייה לרורות עד יום מותן אלמנות חיות: **נימא** מלא לה. וא"ת והא אמר בסנהדרין בפ' כ"ג (דף כא.) שאין להם לבעות ישראל שער לא בית השמי ולא בית הערוה וי"ל דבית יפת תואר היתה כדמשמע התם גבי תמר: **שלש** עבירות. בסדר עולם אמר דאותו יום דפילגש בגבעה

*בגבעה היתה מלכות בית שאול ומלכות בית שאול היתה מלכות בית דוד ומלכות בית דוד היתה מלכות בית אלהים ומלכות בית אלהים היתה מלכות בית אדם ומלכות בית אדם היתה מלכות בית אדם ומלכות בית אדם היתה מלכות בית אדם ומלכות בית אדם